

1) Ton swjaty Duch pak dwoje czini. Krjstusowemu pschinese won nas psches to Evangelion k Posnaczu Krjstusowemu, so my we jeho Meni Wodaczje tych Rjechow wjerimy; k druhemu, so my nasche Ziwjenje poljepshujemy, Rjechej napschecziwo stejimy, jon morimy, a so Bohu swutrobnej Posluschnoszju podamy. To rjeka s Duschu a s Gzjelom, s Wutrobu, a sewschjem fromny a prawy bycz. Pschetož, hacz runje tu na Sswjeczi nascheho rjeschneho Gzjela dla ni- dy tak dalako nepschinese, so bychmy zy- lje cziszi a bes Rjecha byli, da schaf nebudze nam tola ton Rjech, kiz so nas twerdzje dzer- zi, teje Wjery do Krjstusa dla pschirachno- wany, nemože nas tež satamacz.

2) K druhemu treba nas ton swjaty Duch tež ktemu, so my psches Sstowo a prjedarski Hamt drubich tež ktajkej Nadzi a Posnaczu pschinese. Tehodla wulozi sw. Pawol k Ephetiskim 4. tonzamy 68. Ps. na to, so my psches to Knebjju Stypjeczje Kry- stusowe ton Dar dostanemy, „so je nje- kotrych dat k Zaposchtolam, nje- kotrych pak k Prophetam, nje kotrych k Evangelistam, nje kotrych pak k Pa- styrjam a k Wuczerjam, so bychu so czi Sswjeczi poredzili na Dzjelo te- ho Hamta, psches kotryž Krjstusowe Gzjelo by natwarene bylo; hacz my schizy dojudzemy kjenajkej Wje- ri a Posnaczu tego Ssyna Božeho.“

Pschetož my widzimy a shonimy, kak pschecziwny ton Gzet temu Sstowu je, dyž won wošebnje we naschich Czafach Turkow a Bamza sjeho Gzrodu nuczi, so bychu to Sstowo podušyli, a tych Kscheszijanow rjet- lich sczinili. A tola czim bole Turka a Bamz so rostobitaj, czim wjazy pschibera Bože Sstowo, a jim možno neje, so bychu Gheze- nizu, Sakrament a Sstowo zylje wurodo- wacz moli. To je tež jena Wjez, na kotrejž my tu Moz tego Knebjustypjecza nascheho

lubeho Knesa Krjstusa widzimy. Pschetož ktemu je won do Nebež stpił, so by tego swja- tego Duchu delje pošlak, a swoje Kralestwo na Semi pschisporjal a jemu pomhat.

3) Potom rjekaju to tež Dary, so Boh swoju Zyrkej sam regjeruje a wedze, we Srytowanju troschtuje, we Pscheszehanju rettuje, we tej Prawdoszi pschecziwo Ssu- dam s dzerzi, a ju wošebnje k Modlitwam sbudzi, kajž ton Knes we pschichodnym Sze- nju praji: Na tym samym Dnju bu- dzecze wy prošycz we mojim Meni, kotrejž, so bes Pomozy swjateho Duchu czi- nicz nemože. Skrotkim, schtož mamy a do- stanemy, su lute Dary Krjstusowe, a ta pra- wa Moz jeho wešeleho Stypjecza. Pschetož ktemu je won horjestpił, so by swojeniu Kra- lestwu pomhat, a šebi jenu kscheszijanisku Zyrkej psches to Sstowo a swjateho Duchu plodzil a s dzerzat.

To pokaze sw. Lukasch renje we tym Sze- nju, kotrejž wascha Lubosz pschi Spoczat- ku šlyschata je, dyž praji: Jako je Kry- stus žyl do Nebež stpicz, je won swojej Ruzy pošbjehnyl a swojich Wuczomnikow žonowal. Won sich tak neje žonowal, kajž njedze my sweczeho czini- my, so jedyn temu druhemu dobru Moz da- wa, ale won je jim Sbožje ktemu Hamtej, kotrejž jim tedom poruczil bje, wuprošyl, so bychu to Evangelion schitkim Stworenjam, to je, schitkim Schtantam na Sswjeczi prje- dowali. Pschetož to Evangelion nedyrbi so Schtomam, Kamenjam, Ptaškam aby Ry- bam prjedowacz, ale Gzlowekam, kajž borsy rjeka: Schtuž wjeri, a chčen y budze, ton budze sbožny. Kamenje a Drewo nebudza moz nidy wjericz; ktemu tež žanu Pschikasnju nimamy, so bychmy je chčicz dyrbeli. Runje kajž tehodla Chčeniza a Wjera jeno Gzlowekam šluschtej, tak šlu- scha jim tež to Prjedowanje tego Evange-